



Innst. 273 S

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget fra familie- og kulturkomiteen

Prop. 68 S (2012–2013)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 200/2012 av 26. oktober 2012 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 66/2010 om EU-miljømerket (miljømerkeforordninga)

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Bakgrunn

Ved avgjerd i EØS-komiteen nr. 200/2012 av 26. oktober 2012 vart vedlegg XX (Miljø) til EØS-avtala endra. Endringa vart gjort for å innlemme europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 66/2010 av 25. november 2009 om EU-miljømerket.

Avgjerda i EØS-komiteen vart teken med atterhald om Stortinget sitt samtykke til godkjenning ettersom gjennomføringa i norsk rett gjer det naudsynt med lovendring, jf. § 26 andre leddet i Grunnlova.

1.2 Generelt om forordninga

EU sitt miljømerke (EU Ecolabel) vart oppretta ved rådsforordning (EØF) nr. 880/92 av 23. mars 1992 og innlemma i EØS-avtala. EU-miljømerket er ei frivillig merkeordning. Dei som søker om å få merke varene eller tenestene sine med miljømerket, må dokumentere at produkta oppfyller ei rekkje strenge helse- og miljøkrav.

Føremålet med miljømerkeforordninga var å skape eit einsarta og effektivt miljømerkesystem i Europa. Gjennom informasjon om korleis produkt verkar inn på miljøet, skulle forbrukarane verte i stand til å gjere gode miljøval. Det var òg venta at

ordninga ville stimulere til produksjon og marknadsføring av dei produktalternativa som har minst negativ innverknad på miljøet. Ved revisjon vart forordninga bytt ut med ny forordning (EF) nr. 1980/2000 av 17. juli 2000, som òg er innlemma i EØS-avtala. Ifølgje artikkel 20 i den sistnemnde forordninga skulle Europakommisjonen innan 24. september 2005 vurdere ordninga på nytt i lys av dei røynslene som er gjorde, og deretter gjere framlegg om eventuelle endringar. Røynslene viste at det var behov for å auke effektiviteten og straumlinjeforme drifta av ordninga, noko som ein har prøvd å sikre i forordning (EF) nr. 66/2010.

1.3 Tilhøvet til norsk rett

Forordning (EF) nr. 1980/2000 om ei revidert fellesskapsordning for tildeling av miljømerke er gjennomført ved at § 9 første leddet i lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. fastset at forordninga gjeld som lov. Denne lova må endrast ved at tilvisinga til forordning (EF) nr. 1980/2000 i § 9 første leddet vert bytt ut med ei tilvising til forordning (EF) nr. 66/2010. Det vil òg verte gjort framlegg om visse andre endringar i lov om merking av forbruksvarer, for å tydeleggjere at lova gjeld frivillig miljømerking av varer og tenester, i tillegg til pliktig merking av varer.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet vil leggje fram ein proposisjon med dei naudsynte lovendringane.

1.4 Økonomiske og administrative konsekvensar

Gjennomføringa av forordninga vil ikkje føre til nemnande økonomiske eller administrative konsekvensar for det offentlege. Det vert lagt til grunn at

Stiftinga Miljømerking framleis skal ha ansvaret for «Blomen».

1.5 Konklusjon og tilråding

Føremålet med den nye miljømerkeforordninga er mellom anna å avgrense talet på miljømerkeordningar og å auke utbreiinga av det europeiske miljømerket som på norsk vert kalla «Blomen». Sjølv om ordninga har hatt aukande oppslutnad med omsyn til talet på verksemder med miljømerkeløyve innanfor EU, er det framleis svært få verksemder som framstiller miljømerkte produkt, og «Blomen» er lite kjend. Føremålet med å senke prisane er både å auke bruken av EU-miljømerket og å gje eit incitament til dei som har produkt som oppfyller EU-miljømerkekriteria, til å søkje.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Gunn Karin Gjøl, Kåre Simensen, Arild Stokkan-Grande og Lene Vågslid, fra Fremskrittspartiet, Solveig Horne, Øyvind Korsberg og Ib Thomsen, fra Høyre, Linda C. Hofstad Helleland og Olemic Thommessen, fra Sosialistisk Venstreparti, Rannveig Kvifte Andresen, fra Senterpartiet, Olov Grøtting, og fra Kristelig Folkeparti, Øyvind Håbrekke, er kjent med at EUs miljømerke ble opprettet i 1992 og senere innlemmet i EØS-avtalen og videre at EU-miljømerket er en frivillig merkeordning. Komiteen er videre kjent med at de som søker om å få merke varene eller tjenestene sine med miljømerket, må dokumentere at produktene oppfyller en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Komiteen er også kjent med at formålet med miljømerkeforordningen var å skape et ensartet og effektivt miljømerkesystem i Europa hvor intensjonen er at forbrukere gjennom god informasjon skal være bedre i stand til å gjøre gode miljøvalg. Også det at det var ventet at ordningen ville stimulere til produksjon og markedsføring av produktalternativ som har minst negativ innvirkning på miljøet, er noe som komiteen vil bemerke er positivt.

Komiteen viser til at så langt er det høstet ulike erfaringer med ordningen, og det er konkludert med at det er behov for å øke effektiviteten og strømlinjeforme driften av ordningen. Komiteen stiller seg bak dette. Komiteen stiller seg også bak de nødvendige lovendringene som foreslås som gjelder lov om merking av forbruksvarer, og også det at det er nødvendig å tydeliggjøre at loven gjelder frivillig miljømerking av varer og tjenester, i tillegg til pliktig merking av varer.

Komiteen stiller seg videre bak formålet med den nye miljømerkeforordningen som blant annet er å redusere tallet på miljømerkeordninger og å øke utbredelsen av det europeiske miljømerket som på norsk har fått navnet «Blomsten».

Komiteen registrerer at selv om ordningen har hatt økende oppslutning med hensyn til tallet på virksomheter med miljømerkegodkjenning innenfor EU, er det fremdeles svært få virksomheter som framstiller miljømerkede produkter, og «Blomsten» er lite kjent. Komiteen viser til at formålet med bl.a. å senke gebyrene er både å øke bruken av EU-miljømerket og å gi et incitament til de som har produkt som oppfyller EU-miljømerkekriteriene, til å søke. Komiteen er enig i at dette kan være en vei å gå.

3. Merknader fra utenriks- og forsvarskomiteen

Utkast til innstilling har blitt forelagt utenriks- og forsvarskomiteen som slutter seg til innstillingen uten ytterligere kommentarer.

4. Komiteens tilråding

Tilrådingen fremmes av en samlet komité.

Komiteen viser til sine merknader og til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Stortinget samtykkjer i godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 200/2012 av 26. oktober 2012 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 66/2010 om EU-miljømerket (miljømerkeforordninga).

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 30. april 2013

Gunn Karin Gjøl

leder

Kåre Simensen

ordfører